

Petr Hájek: SVĚTLEM ODVAHY PROTI TEMNOTĚ: Žijeme jen další epizodu nekonečné války. Režim je již otevřeně fašistický. Zvítězíme

- CZ24 News | 29. května 2023

EU: PETR HÁJEK konstatuje, že navzdory stále brutálnějších metodám potlačování svobody slova a projevu přibývá - vedle těch, kteří rezignují - i skutečných nových hrdinů, které nezlomili - a ve stále hlubší tmě vidí šanci pro světlo

Spravedlnost pro všechny se jmenoval jeden starší americký kultovní film. Vznikl v dobách, kdy největší západní velmoc - vzor demokracie (po dobrém či po zlém) - pro celý svět ještě formálně udržovala zdání rovnosti občanů před zákonem. A disponovala rovněž nejširším pojetím svobody slova, kterou chránil První ústavní dodatek. Zaručoval nejen svobodu projevu, ale i svobodu „po projevu“.

Bylo to tak omamné, že i Miloš Forman, český emigrant z Husákova „reálného socialismu“ natočil v zámoří film Lid versus Larry Flint. Jeho obsahem je (nakonec i soudní) konstatování, že nemá-li se režim stát diktaturou, má svoboda slova a projevu přednost před všemi ostatními zájmy aktuální vlády - a těch, kdo její „vidění světa“ podporují svými volebními hlasy.

Bylo to chytré a racionální ustanovení - obecně i speciálně. Obecně proto, že vyjadřovalo „idealistickou“ koncepci, že všichni občané jsou si rovni, a proto jejich hlasy a veřejné projevy „mají být slyšeny“ - i kdyby vyjadřovaly názory, jež jsou momentální většině nepříjemné či přímo odporné. Speciálně proto, že v té době (je to dávno, pradávno) ještě platilo, že v dalších volbách se mohou ti, co právě vládnou, dostat do situace těch, které ovládají. Protože si uvědomovali, že jsou i jiné mocné síly než peníze a mediální propaganda.

Jen mystifikace?

Možná je ale i toto jen naivní představa. Varovali před ní velcí duchové, kteří znali americkou demokracii, když byla ještě v plenkách. „Kdyby volby mohli něco změnit, dávno by je zakázali,“ připomněl už tehdy slavný novinář a spisovatel Mark Twain (Samuel Clemens, 1835-1910). Ostatně tato „příkladná demokracie“ se brzy projevila znásilněním Jihu v dosud asi nejkrvavější občanské válce (1861 - 65) severních Yankeeů proti farmářům. Ti věřili v konfederaci, nikoli v Unii, v níž jim bude vláda bankéřů ze severu diktovat, jak mají žít, jaké hodnoty mají vyznávat.

Jen skrz potoky krve mohlo nakonec dojít k násilnému „sjednocení“ - a Spojené státy tak zahájily neméně krvavou cestu „zbytkem světa“, aby mu vnuly totéž, co Jižanům: že jediným univerzálním zákonem je vláda dolaru. Ten - respektive právo na jeho tištění a distribuci - má od 20. století v rukou FED - tedy skupina několika rodin velkých bankéřů. A od něj (a obrany jeho celosvětového diktátu) se odvíjejí všechny imperiální výboje USA, zvláště pak po druhé světové válce. Přesně tam směřuje i Evropská unie vytvořením kompatibilního prostoru „alternativního dolaru“ na evropském kontinentě.

Tam směřují i snahy o co nejrychlejší „integraci“ původně suverénních evropských historických států. Ostatně již i někteří naši fialoví ministři dnes otevřeně mluví o přeměně EU ve Spojené státy evropské, bez národů, s jednou uměle vytvořenou „euronegroidní“ rasou – pomocí „migračního obohacení“. Dál se jim sice říká občané s formálně zachovanými svobodami, ve skutečnosti však jsou servisní masou – brzy zredukovanou na „zlatou miliardu“ otroků.

Covidismus byl prvním větším tréninkem na jejich mlčenlivý souhlas. Deprivace uměle konstruovanou energetickou krizí (Green Deal), hluboké zchudnutí a úplná závislost na „státní pomoci“ (ta přes nesplacitelné zadlužení zase na „pomoci“ Bruselu), je druhým krokem. Provozkování války s Ruskem by pak mělo zafungovat jako „sedm jednou ranou“: Odlidnění především střední a východní Evropy a úplný zánik jednotlivých států (podřízených NATO a Bruselu).

Pád do smradlavé žumpy

Jenom pokud si uvědomíme tyto souvislosti, pochopíme, proč se všechna ta hrůza kolem nás děje – za minimálního odporu. Podvolení občanů zločinné diktatuře je základním předpokladem k uskutečnění každého nelidského záměru – v našem případě dost možná už i poměrně přesně vypracovaného plánu. Likvidace občanských svobod – svobody slova a projevu (a „svobody po projevu“) – je k tomu *condicio sine qua non* – podmínka, bez které nelze záměr uskutečnit. Za válečného stavu – začal Američany organizovaným a financovaným státním převratem v Kyjevě (2014) – věc pro zmanipulovanou menší polovinu národa už zcela samozřejmá a „plně demokratická“.

Právě tak jako role represivních složek moci a justice, která je opět zcela „třídní“. Jen nám to dávkovali salámovou metodou, aby to nebylo tak kácké. To ovšem jen pro generace, které tu předchodí „třídní spravedlnost“ (spravedlnost jen pro vybrané, nikoli pro všechny) ještě trochu pamatují. Absolutní většina mladých generací, zvláště těch narozených po roce 2000 (tzv. mileniáni), je s tímto pojetím „demokracie“ naprosto srozuměna – a dokonce pád do smradlavé žumpy fašismu aktivně podporují.

Nic jiného, než aktivní souhlas s tyraní nejsou především všechny ty propagandistické „pochody pýchy“ LGBT+XYZ, „zelení radikálové“ typu Gréta či přilepování se k silnicím – což ovšem už architekti „báječného nového světa“ (bez svobod a majetku) nepotřebují. Až příliš z toho totiž trčí jejich pravý záměr – a začíná to vadit již i nepevným podvoleným. A tak proti nim občas i zasahují. Nic nového: Již Lenin varoval před „dětskou nemocí levičáctví“. Jsi mladý, svazák, fajn, hodně ti promineme, ale dělej jen to, co strana (Brusel a jím zřízené a financované „neziskovky“) potřebují k Velkému resetu. A co s nepodvolenými?

Střet

Opět nic nového, jde o dávno vyzkoušené metody. Občan „starého Západu“ s nimi ovšem, na rozdíl od nás, nemá přímou zkušenost, tak mu ještě lze namluvit mnohé – a hlavně používat na pohled jiné metody než ty, proti nimž (údajně) svobodný Západ bojoval: Přepisování a likvidace historie (matky moudrosti) se zabalí do boje s rasismem, který se pro tuto příležitost obrátí v pravý opak, takže nyní jsou jeho předmětem bílí hetero muži (a nelesbické ženy). Přirozené sexuální vztahy jsou sice ještě trpěné, ale jejich formální zvýhodnění v instituci manželství (kdysi bylo potřebné rodit a vychovávat děti) se již vůbec nehodí. A tak je tu „manželství pro všechny“, jež tuto tisíciletou posvátnou instituci má degradovat a zničit.

A protože stále ještě existují mnozí, kteří ten pád na dno lidství nejen vidí, ale také mu veřejně odporují, je pro režim životně nutné kriminalizovat svobodu slova. Politické procesy s nepodvolenými přibývají tempem, jež se z postupného měnění na exponenciální. A množí se tudíž i famózní nové

„trestné činy“, které policie a prokurátoři naroubují na nějaký stávající zákon – a soudy to poslušně přiklepnou. O obhajobu těch neslýchaností a absurdit se pak musí postarat režimní média.

Smyslem je v první fázi vyvolat strach (tak skvěle vyzkoušený za covidismu) – a pokusit se odradit nepevné nepodvolené. Jenže covidová a vakcinační lež nebyla dobrým tréninkem pouze pro fašisty (kombinace trockismu a korporátního fašismu – nepleťme si to s ukrajinským nacismem – je podstatou této zatím poslední západní tyranie).

Různé typy likvidace

Zocelili se totiž i mnozí odpůrci. Paní učitelka Bednářová (nedávno jsme s ní přinesli rozhovor) patří mezi ně. Stojí před soudem, který jí hrozí několika roky vězení za udání, že učila „alternativní“ pohled na válku Západu proti Rusku, přičemž alternativnost spočívala v pravdivém popisu a výkladu současných i nedávných dějů. Přesto trvá na svém a obviňuje tak přímo i nepřímo své katany. Tak trochu (zatím v menším) jako proces hitlerovců s Georgi Dimitrovem obviněným z požáru Říšského sněmu, který jej před soudem změnil na obžalobu nacismu.

Podobně se chová i Lucie Brichtová ze Znojemska, která si na svém pozemku vyvěsila vlajku vojáků Wagnerovy skupiny bojující spolu s ruskou armádou proti kyjevským nacistům, kteří západními zbraněmi a pod logistickým vedením Washingtonu a Londýna (dnes už i generality celého NATO) připravují svým protektorům půdu pro přímý vpád do Ruské federace. Také na ni přišlo udání – a policie se jím už podle svých slov „zabývá“. Tato nebojácná žena reagovala na facebooku na nenávislné komentáře a výhrůžky režimních podvolených takto:

„Že všude visí žlutomodrý hadr, že se tady veřejně objevuje vlajka UPA, že se tady veřejně ukazuje vojenská technika s kříží a znaky wehrmachtu, to vám vůbec nevadí. Nevadí vám, že podporujete hajlování Ukrajinců, že podporujete Banderu, Šuchevyče a podobnou fašistickou verbež. Jestli tohle podporujete, tak držte huby a krok, když já mám vyvěšenou vlajku Wagnerovců.“

Bez zastání

Není proto vyloučeno, že bude následovat osudu Jakuba Jaška, kterému soud minulý týden za „popírání, zpochybňování, schvalování a ospravedlňování genocidia“ (tím se kupodivu nemyslí vyvražďování ruskojazyčných Ukrajinců kyjevským popřevratovým nacistickým režimem – ale odpor vůči němu) uložil půlroční podmínku s odkladem na dva roky, roční zákaz pobytu na území Prahy a peněžitý trest 12 tisíc korun. Tento mladý muž se totiž na Rajchlově [březenové demonstraci](#) Česko proti bídě objevil s logem Wagnerovy skupiny na rukávu a „zakázaným“ písmenem Z na batohu.

Za podobné „trestné činy vůči válečné protiruské propagandě“ již policie stíhá několik desítek lidí. Odsouzeno bylo deset – k zatím „jen“ podmíněným trestům vězení (stačí jediné udání a jdou sedět natvrdo) – a další přibývají. Režim si na nich zkouší reakci veřejnosti – a ten test pro něj dopadá více než dobře. Vězni svědomí zajímají jen malou skupinu lidí – vůdce „opozice“ (parlamentní i mimoparlamentní) pokud vůbec, pak jen okrajově, nebo dokonce jsou sami původci udání.

Kdy a jak?

Jak ale vidět, další bojovníky odkazující se na špinavý hadr zvaný česká ústava a její ustanovení o svobodě slova a projevu, to neodrazuje. To je ostatně jediná cesta, jak se nedat zastrašit – a srazit zpátky do páchnoucí žumpy právě instalovaného fialového fašismu v Čechách a na Moravě „brněnskou“ vládní pětidemoliční četou.

Ta spolu s prezidentem (komunistickým rozvědčíkem a dnes naopak vzorným natovským motorkářem) právě kromě všech dalších ohavností činí i hluboké úklony k Sudeťákům a jejich nárokům na návrat k majetkům ve „staré vlasti“, již už jednou spolu s Hitlerem bravurně rozvrácené. A rychle připravuje další zákonné normy, které zaručí, že dosavadní relativní svoboda přímých a rovných voleb bude už jen vzpomínkou pro pamětníky – přesně podle Twainova výroku.

Někteří si však myslíme, že je to právě naopak. Že jde a půjde o „vzpomínky na budoucnost“. A tak, zatímco mnozí malověrní propadají depresi a volají Vše ztraceno!, jiní nepodvolení dál usilovně – viditelně i skrytě – pracují na kontrarevoluci. Vědí, že – ač bez vůdců – hluboko „vespod“ s nimi pracuje obrovská síla zrajících hroznů hněvu. A že čím tvrdší a bezohlednější budou represe – kryté brzy americkou armádou a jejími základnami na historickém teritoriu „Zemí koruny české“ – tím rychleji se přiblíží okamžik, kdy spravedlnost bude (na chvíli) opět pro všechny.

Protože zvítězíme. Kdy? Jak? Zázrakem?

To budeme vědět, až se to stane.

AUTOR: Petr Hájek

[ZDROJ](#)